

Sras. e Sres deputados.

Alcalde de Ourense.

Expresidentes Deputación.

Autoridades e representacións.

Sras. e Sres.

Medios de comunicación.

Ourensáns.

Comezo coas mesmas verbas que encabezaban os meus discursos de toma de posesión o 6 de febreiro de 2012 e o 14 de xullo de 2015 neste mesmo salón de sesións: “Son Ourensán e Creo en Ourense”. Hoxe engado algo máis que espero compartir con todos vostedes: “Son Ourensán, creo en Ourense e sinto Paixón por Ourense”.

Vimos de constituír formal e legalmente esta Corporación, na que recae a representación da veciñanza, a vontade soberana dos ourensanos e das ourensás que exerceron, libre e democraticamente, o seu voto o pasado vinte seis de maio. A primeira Corporación Provincial de Galicia en constituírse e unha das primeiras de España. Correspóndeme, como candidato da forza política que tivo maior apoio electoral, en representación dos 462 concelleiras e concelleiros da miña formación— o 52`74 % do número total da provincia-, asumir a responsabilidade de presidir, novamente, o Goberno Provincial de Ourense. Nesta ocasión mercede ó apoio dos doce deputados do Grupo Popular e dos 2 deputados de Democracia Ourensana. Moitas grazas pola súa, pola vosa , confianza.

Serei o presidente de todos.

Fágoos novamente sendo como fun o único candidato a presidir o goberno provincial, cun programa electoral para gobernar esta provincia, o “Ourense 72-73” que, dende hoxe, convértese en Plan de Mandato e que constitúe xa a folla de ruta da visión integral da provincia de Ourense que defendemos. Un candidato, un programa, un equipo.

E un obxectivo: un mellor Ourense.

Fágoos con ilusión renovada e con afán de superación, coa satisfacción de termos traballado arreo para levar a cabo o Plan “Ourense 15-19”, que nos fixamos hai 1446 días –o 14 de xullo de 2015- e do que só vou salientar tres cuestións: a débeda cero, o liderado nacional en transparencia e a visibilidade de Ourense nos órganos de decisión e en foros nacionais e internacionais. Xestión con maiúsculas. Algo que, evidentemente, non se consegue só con palabras.

Fágoos empregando neste novo escenario político dúas verbas que presidirán esta miña intervención: HUMILDADE e REILUSIONAR. A humildade que debe sempre caracterizar a representación política. A humildade que significa aprender da xente, aprender de Ourense. A humildade que defino como facer política sen deixar de mirar á provincia. A humildade que se basea no recoñecemento dos erros para superalos e non volver a cometelos. A forma máis rápida de avanzar é recoñecendo aquilo que podemos facer mellor. Todos nos equivocamos e a nosa tarefa é acertar nas decisións e corrixir as erradas.

Dende esa HUMILDADE todos debemos, como equipo de goberno, pero tamén como corporación provincial, acometer o labor de REILUSIONAR a Ourense. A veciñanza, toda, ben seguro que nalgún momento estivo ilusionada, ou o está, polo futuro da nosa provincia, por diferentes motivos.

Reilusionar significa facer de Ourense un lugar que atraia talento. Reilusionar implica amosar a nosa mellor cara, sorprender positivamente coa nosa gobernanza. Reilusionar persigue que os feitos falen por nós e reilusionar pretende sempre tender pontes. Tender pontes con persoas e institucións. E sempre esta administración pública ten un obxectivo preferente: os concellos da nosa provincia. A Deputación ten que ser a gran consultora dos concellos de Ourense. Ese apoio que seguirá sendo o noso principal leitmotiv, a todos os concellos, por suposto tamén ao da capital da provincia, á cidade de Ourense onde nos atopamos.

Quérolle, dar a miña máis cordial benvida ás Señoras e Señores deputados que se incorporan, extensiva ós que renovan mandato, na confianza de que Ourense será o grande eixo arredor do que xire a nosa tarefa común, o motor principal desta Cámara de representación política. En beneficio desa forza motriz, colocando Ourense por riba de calquera outro interese, ben seguro que nos encontraremos e que sumaremos esforzos. Só acadando compromisos e consensuando proxectos, seremos mais fortes; en Santiago, en Madrid, en Bruxelas e nos principais centros de poder político e económico onde Ourense merece estar máis presente. Tamén en calquera parte do ancho mundo onde haxa unha muller, un home ou unha comunidade da nosa estirpe, porque a ourensanía non ten lindeiros.

Aproveitemos, pois, a evidente renovación -trece dos vinte cinco deputados provinciais- para chegar a acordos superadores de intransixencias e rencores vellos, atallemos a marxinación con unidade e afouteza. Elevemos Ourense entre todos - moito máis ca unha provincia e un territorio administrativo-, poñámola á altura que lle corresponde nunha Galicia autónoma que, por suposto, debe aspirar a maiores cotas de autogoberno, como nacionalidade histórica, como nación cultural diferenciada, solidaria e xenerosa nunha España plural que avance e non retroceda; un conxunto de pobos e de identidades distintos, historicamente unidos. Fagámonos oír, asimesmo, aportando o mellor que temos e reclamando o que nos corresponde na Europa Unida, especialmente no ámbito das entidades de goberno intermedias e do municipalismo.

Fagamos Ourense dende a IGUALDADE- e o digo hoxe,

Día internacional do orgullo LGBT-

Fagamos Ourense pensando no futuro da nosa MOCIDADE.

Fagamos Ourense poñendo en valor o compromiso con esta terra dos nosos EMIGRANTES.

Fagamos Ourense co exemplo de ourensáns como a cardióloga, Marisa Crespo Leiro, directora da Unidade de Transplantes de Corazón do Complexo Hospitalario Universitario de A Coruña, que hoxe recibe a Medalla Castelao e a quen aproveito para felicitar publicamente.

Fagamos Ourense esa ambición e visión da ourensá Laura González Molero, presidenta da Asociación para o Progreso da Dirección - cando di que “ estar en Ourense xa non é unha limitación. Hai grandes empresas e haberá máis”.

Fagamos Ourense coa inspiración da paleoantropóloga ourensá, María Martín-Torres, a primeira española recoñecida polo Real Instituto Antropológico de Gran Bretaña e Irlanda.

Fagamos Ourense.

Moitas veces, Señoritas e Señores Deputados, amigos e amigas, a Historia é un espello onde atopar respostas. Non para ollarnos nel en actitude narcisista, senón para pescudar, con prudente interese e sen ánimo comparativo, no fondo do espello - apelando, con permiso, á metáfora poética dun grande escritor ourensano, Xosé Luís Méndez Ferrín.

E así resulta que o venres 12 de Outubro de 1928, *La Zarpa*, subtulado *Diario de los Agrarios Gallegos*, anunciaba a toda plana que: Hoy Orense rendirá un grandioso homenaje a Basilio Álvarez, nombrado Hijo Predilecto de la provincia por la Diputación”. Polo Programa de Actos, no mencionado periódico, sabemos que estaba previsto, ás 12 do mediodía, que representacións da “Excma Diputación” e do “Excmo Ayuntamiento”, encabezadas polo presidente provincial e polo alcalde, seguidas doutras autoridades, comisións e público en xeral, precedidas polos sons da Banda de Música municipal, se trasladasen á casa natal do homeaxeado, Avda de Buenos Aires 12, para develar unha placa conmemorativa, sendo o orador principal “ el culto publicista e ilustre director del Instituto de Segunda Enseñanza, don Ramón Otero Pedrayo”, e engadindo que, “ seguidamente el laureado coro De Ruada cantará el Himno Regional”.

Ata aquí unha páxina, nunca mellor dito, do noso Ourense. Mais este retallo achéganos a unha figura excepcional; Basilio Álvarez (Ourense, 1877-Tampa, Florida, 1943) o cura líder de Acción Gallega, o axitador do movemento agrarista, o político, o escritor, o orador, o revolucionario que nunca perdeu a fe, nin no pobo nin en Ourense. O historiador José Antonio Durán, un dos primeiros interesados na vida, no pensamento e na acción do abáde de Beiro, defíneo así “unha das personalidades máis atractivas e complexas da intrahistoria ourensá, galega e española do século XX”.

Case ninguén sabe hoxe que Basilio Álvarez foi un dos poucos españois do seu tempo que demostrou capacidade para establecer relacións operativas, na política e na cultura, con personaxes de varias xeracións e de campos moi diversos, mesmo antitéticos. Tan rica e complexa habelencia víñalle de Ourense, él soubo levala a Madrid, a La Habana e a Bos Aires.

Remato esta evocación histórica, máis acaída do que parece ó panorama actual, cun texto do lembrado Marcos Valcárcel, o ourensano que lle dá nome e prestixio ó Centro Cultural da Deputación: “A coalición lerrouxista-azañista, Partido Radical de Orense -no que sobresaía daquela Basilio Álvarez- e Acción Republicana, competiu nas eleccións constituíntes da segunda República, xuño de 1931, coa alianza de centro- esquerda: Partido Republicano Radical-Socialista, Partido Socialista Obrero Español e Partido Nazonalista Republicano de Ourense- e cos monárquicos. Tras unha dura e intensa campaña, as nove actas de deputados pola provincia repartíronse así: radicais lerrouxistas tres (un deles Basilio Álvarez), republicanos de Azaña un, radicais-socialistas dous, PSOE un, e galeguistas ourensanos un (Ramón Otero Pedrayo). Os monárquicos obtiveron un só escano (José Calvo Sotelo).

En todo caso, penso que debemos aprender da Historia, pero fundamentándonos no presente e proxectándonos no futuro. Pola nosa parte o ideario segue a ser o mesmo: centrismo, galeguismo, reformismo, municipalismo e europeísmo. Neste mandato a provincia acadará a ansiada condición de porta de entrada do AVE en Galicia, exercendo con máis razón a capitalidade da eurorrexión Galicia-Norte de Portugal.

A política do pacto e a política do acordo, a que hoxe visualízase aquí coa miña nova investidura da que considero máis alta honra política: presidir Ourense. A política do pacto que foi tamén unha constante na Xunta de Goberno da FEMP á que pertenzo. A Xunta de Goberno que manterá un encontro con El Rei de España Felipe VI, o vindeiro día 3 de xullo, conmemorando os 40 anos de concellos e deputacións DEMOCRÁTICOS en España.

Esa política do pacto que viñemos practicando para lograr a unanimidade na miña elección como Presidente de Partenalia, a asociación europea de gobernos provinciais, con presidentes de tódalas cores políticas, en España e fóra de España. Como vicepresidente na Confederación Europea de Poderes Locais Intermedios, sendo o único español dos 1167 gobernos europeos que a conforman.

Ou esta mesma semana coa elección unánime como Presidente da Asociación Europea de Cidades Históricas Termiais...unanimidade de gobernos de 51 sitios termiais de Europa que pertencen a 20 nacións. Iso é diálogo e altura de miras, iso é xestión política e liderado institucional. Iso é Ourense.

O 2019-2023 será o mandato do Xacobeo 21, no que os camiños de Santiago que atravesan o noso territorio cobrarán maior protagonismo. Consolidaremos a Ourense como a gran provincia termal de España e de Europa. Eiquí abrirá as súas portas o Centro Galego de Innovación na Formación Profesional e o edificio Provincia Intelixente, que acollerá máis e mellor emprego tecnolóxico, continuando o emprendido con IBM.

Seremos Patrimonio Mundial da UNESCO, distinción que ostentará a maxestosa Ribeira Sacra, incrementando así o turismo de calidade...somos Destino Turístico Intelixente...en todas estas iniciativas estivo e estará a Deputación, o goberno provincial que volvo a presidir. Tamén promovendo, da man da Universidade de Vigo, o Observatorio Internacional do Medio Rural, unha excelente oportunidade para innovar e poñer en valor o noso potencial agroalimentario e forestal - co viño como protagonista-.

Outra ferramenta máis para as políticas que debemos seguir implementando no ámbito do reto demográfico.

Señoras Deputadas e Señores Deputados non quixera rematar esta intervención sen volver a repetir as dúas verbas que considero fulcrais nesta nova etapa política : HUMILDADE e REILUSIONAR. Humildade como actitude permanente e Reilusionar como obxectivo de goberno irrenunciable.

Volvo, para dar cimeira a esta intervención, a un texto de Basilio Álvarez, publicado en 1932:

“ ¡Ourense! Yo no sé si será porque nací en él, pero a mí se me figura que este pueblo es el que tiene el estilo más acusado. Bello y personalísimo, Orense es la inquietud y la gracia y, acaso, la alegría; pero, más que todo, es vanguardia. Nada sucede que no sea una sacudida en los nervios o una invitación al asombro. Es atrevido hasta la impertinencia a impulsos de su curiosidad; por eso vive siempre en las avanzadas, y, tan impetuoso, que, por serlo jamás lo puede aprisionar el ridículo. No es cursi ni podrá serlo nunca, porque no hay innovación que no le pille de vuelta.

O meu Ourense! Arriba as penas románticas dunha canción algareira; no medio un corazón que sangra para derramar tenrura; e, un pouco máis abaixo, o Miño azulado mordendo os pés espidos! ¡O meu Ourense!

SRAS. E SEÑORES

O noso Ourense.

Dixen.

Moi agradecido pola vosa atención.

Comeza o quadrienio político 2019-2023 no goberno provincial de Ourense.

Que viva Ourense!!!

LEVÁNTASE A SESIÓN

Graciñas!!!